

Περί των τεσσάρων ειδών κοινωνίας με τον Θεό στην Ορθόδοξη Εκκλησία (Γέροντος Κλεόπα)

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[elder cleopa](#) image not found or type unknown

Πατέρες και αδελφοί,

Η ένωση και κοινωνία μας με τον Θεό σε γενικότερες γραμμές γίνεται με δύο τρόπους. Με την μυστική κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου και με την πνευματική κοινωνία. Ο δεύτερος τρόπος διαιρείται εν συνεχεία σε τρεις άλλους τρόπους. Γι' αυτό, στον παρόντα λόγο θα σας ομιλήσω γι' αυτούς τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να κοινωνήσουμε και να ενωθούμε με τον Θεό, φέροντας μαρτυρίες από την Θεία Γραφή και τις διδασκαλίες των Αγίων Πατέρων.

1. Η πρώτη και σπουδαιότερη κοινωνία μας με τον Χριστό γίνεται με την κοινωνία του Σώματος και του Αίματός Του.

Ένας χριστιανός που δεν πιστεύει ότι το φαινόμενο ψωμί και κρασί είναι αληθώς το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας, είναι ένας αιρετικός και ξένος προς την αληθινή πίστη του Χριστού, ο Οποίος λέγει στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο (6,55)• «Η γάρ σαρξ μου αληθώς εστί βρώσις, και το αίμα μου αληθώς εστί πόσις». Ενώ ο Απόστολος Παύλος μας λέγει τα εξής: «Το ποτήριον της ευλογίας ό ευλογούμεν, ουχί κοινωνία του αίματος του Χριστού εστί; τον άρτον ον κλώμεν, ουχί κοινωνία του σώματος του Χριστού εστί;» (Α' Κορ. 10,16). Όποιος λοιπόν κοινωνεί αναξίως, γίνεται ένοχος, όπως λέγει ο ίδιος ο Απόστολος• «Ός αν εσθή τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος έσται του σώματος και του αίματος του Κυρίου» (Α' Κορ. 11,27).

Ο χριστιανός όμως που κοινωνεί με φόβο, ευλάβεια και προετοιμασία, αξιώνεται αναρίθμητων δωρεών, στις οποίες οι σπουδαιότερες είναι οι εξής:

α) Ενώνεται με τον Χριστό κατά χάριν, διότι όπως λέγει το χωρίο: «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ» (Ίωάν. 6,56)

β) Συμμετέχει στην αιώνιο ζωή, όπως λέγει το χωρίο: «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιον (Ίωάν. 6,54).

γ) Θα αναστηθεί την ημέρα της κρίσεως, όπως λέγει το χωρίο: «Και εγώ

αναστήσω αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα» (Ενθ' ανωτ.).

δ) Δημιουργεί κατοικία ο Χριστός μέσα στην καρδιά μας, όπως λένε τα χωρία: «κατοικήσαι τον Χριστόν διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών» (Έφεσ. 3,17) και «εν εκείνη τη ημέρα γνώσεσθε υμείς ότι εγώ εν τω πατρί μου και υμείς εν εμοί καγώ εν υμίν» (Ιωάν. 14,20) και αλλά.

ε) Όποιος κοινωνεί τον Χριστό έχει Αυτόν ζώντα μέσα του «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20), και «τεκνία μου, ους πάλιν ωδίνω, μέχρις ου μορφωθή Χριστός εν υμίν!» (Ενθ. ανωτ. 4,19).

στ) Προοδεύει και αυξάνεται στα πνευματικά έργα, κατά το χωρίο: «αληθεύοντες δε εν αγάπη αύξήσωμεν εις αυτόν τα πάντα, ος έστιν η κεφαλή, ο Χριστός» (Έφεσ. 4,15).

ζ) Καθαρίζει από αμαρτίες, αγιάζει, φωτίζει και χαρίζει την αιώνια ζωή. (Από την ευχή της Θ. Μεταλήψεως του αγίου Ιωάννου Δαμάσκηνου).

η) Επιφέρει τον αγιασμό σώματος και ψυχής, εκδιώκει τις φαντασίες και καθαρίζει από τα πάθη, δίνει παρησία προς τον Θεό, φωτισμό και ενίσχυση για την αύξηση των αρετών και την τελειότητα (6η ευχή Θ. Μεταλήψεως του αγίου Βασιλείου).

θ) Επιφέρει πνευματική χαρά, υγεία σώματος και ψυχής, κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας.

Αυτοί και άλλοι πολλοί ακόμη είναι οι πνευματικοί καρποί τους οποίους αποκτά ο πιστός που προσέρχεται συχνά και με καλή προετοιμασία στην Θεία Ευχαριστία. Αυτός που δεν προσέρχεται σ' αυτό το Μυστήριο, ποτέ δεν θα μπορέσει να προοδεύσει στην εργασία των αρετών, διότι δεν παραμένει μέσα στον Χριστό και Εκείνος μέσα του, καθώς λέγει και ο ίδιος: «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιωάν. 15,4).

2) Ο δεύτερος τρόπος κοινωνίας και ενώσεως με τον Χριστό γίνεται με την προσευχή του Ιησού, κατά την οποία ο νους βυθίζεται στην καρδιά και εκεί λέγει συνεχώς το: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησον με τον αμαρτωλό».

α) Η προσευχή που γίνεται με τον νου στην καρδιά έχει μεγάλη σημασία, διότι ενώνεται η ψυχή μας με τον Ιησού Χριστό και δι' Αυτού με τον Πατέρα, διότι η μόνη οδός που οδηγεί στην ένωση με τον Πατέρα είναι ο Χριστός, όπως λέγει ο ίδιος: «ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι' εμού» (Ιωάν. 14,6).

β) Η καρδιακή προσευχή προσφέρει την δυνατότητα στο Άγιο Πνεύμα να κατοικήσει και εργασθεί στην καρδιά μας και να ενωθούμε εμείς με το Πνεύμα. Αυτή η ένωση με την ακατάπαυστη προσευχή ομοιάζει με την νύμφη που αγαπά πάρα πολύ τον Νυμφίο Χριστό και δεν θέλει ποτέ να αποχωρισθεί απ' Αυτόν.

3) Ο τρίτος τρόπος κοινωνίας με τον Δημιουργό Θεό μας γίνεται με την εφαρμογή των εντολών Του και την απόκτηση των αρετών.

α) Αυτή η συγκατοίκηση με τον Ιησού φανερώνεται στην Γραφή από τον ίδιο, όταν

λέγει: «Εάν τις αγαπά με τον λόγον μου τηρήσει και ο Πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρά αυτώ ποιήσωμεν» (Ιωάν. 14, 23), ενώ σε άλλο κεφάλαιο λέγει: «εάν τας εντολάς μου τηρήσητε μενεείτε εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ τας εντολάς του πατρός μου τετήρηκα και μένω αυτού εν τη αγάπη» (Ιωάν: 15,10).

β) Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης λέγει ότι η ομοιότητα και ένωση μας με τον Θεό επιτελείται μόνο με την εφαρμογή των θείων εντολών (Λόγος περί σωτηριώδους γνώσεως).

γ) Ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, όσον αφορά την ένωση μας με τον Θεό, λέγει: «Ο λόγος του Θεού και Πατρός ευρίσκεται μυστικά σε κάθε μία από τις εντολές Του, οπότε αυτός που δέχεται τον λόγο του Θεού δέχεται τον Θεό.

δ) Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ομιλώντας για την θέωση του ανθρώπου με την εφαρμογή των εντολών του Θεού, λέγει: «Οι εντολές του Θεού παρέχουν όχι μόνο την γνώσι, αλλά και την θέωση».

4. Ο τέταρτος τρόπος κοινωνίας με τον Χριστό γίνεται με την ακρόαση των λόγων του Θεού.

α) Περί αυτού μας ομιλεί η Καινή Διαθήκη: «πολλοί δε των ακουσάντων τον λόγονπίστευσαν, και εγενήθη ο αριθμός των ανδρών ωσει χιλιάδες πέντε» (Πράξ. 4,4).

β) Ο Απόστολος Παύλος λέγει ότι: «η πίστις εξ ακοής, η δε ακοή διά ρήματος Θεού» (Ρωμ. 10,17)

γ) Εάν το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου είναι η αληθινή βρώσις και πόσις, τότε ο λόγος του Κυρίου γενόμενος δεκτός από τους πιστούς γίνεται σ' αυτούς «πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον (Ιωάν. 4,14) και «άρτος ζωής ο εκ του ουρανού καταβάς» (Ιωάν. 6,58), ενώ κατά τον άγιο Δαμασκηνό λέγεται μάννα της αφθαρσίας και μάννα το μυστικό.

Ο Απόστολος Παύλος διά της ακοής δέχθηκε τον λόγο του Θεού, όταν προσκλήθηκε με το θείο φως στον δρόμο προς Δαμασκό και φωνή άκουσε εξ ουρανού. Η Σαμαρείτιδα διά της ακοής λαμβάνει τον λόγο του Θεού, ενώ πάλι οι Σαμαρείτες πιστεύουν και βαπτίζονται από το κήρυγμα του Αποστόλου Φιλίππου (Πράξ. 8,5 6,12) και λαμβάνουν το Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 8,14,18).

Πατέρες και αδελφοί, σας έφερα μερικές από τις σπουδαιότερες μαρτυρίες της Γραφής και των Αγίων Πατέρων, οι οποίες θα μας βοηθούν στην πορεία μας για μία ακατάπαυστη ένωση με τον Νυμφίο Χριστό. Ο ιδιαίτερος και αγιότερος τόπος, όπου επιτυγχάνεται αυτή η πολύτροπος κοινωνία μας με τον Χριστό είναι η Εκκλησία μας. Εκεί όλοι οι πιστοί μας, ερχόμενοι με ευλάβεια και πίστη στις ιερές ακολουθίες, ευρίσκονται σε μία ατμόσφαιρα μυστική και κοινωνούν με τον νου, την καρδιά, την προσευχή και την συμμετοχή στην Θεία Κοινωνία των δωρεών του Αγίου Πνεύματος. Προπαντός η λειτουργική Θυσία είναι η τέλεια έκφραση της ενώσεως με τον Κύριο μας. Η μνημόνευση ονομάτων των χριστιανών στην

Προσκομιδή, και όταν αυτοί είναι μεν αμαρτωλοί αλλά μετανοημένοι, δίνει την ευλογία της κοινωνίας αοράτως των ψυχών με τον Σαρκωθέντα και Αναστάντα Κύριο, ο Οποίος παρέχει ενίοτε και την σωματική των θεραπεία.

Είθε το έλεος και οι οικτιρμοί του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Οποίος είναι ο Λόγος του Θεού να έλθει και κατασκηνώσει μέσα μας με τους ανωτέρω τέσσερις τρόπους που συνοπτικά αναφέραμε.

Γέροντος π. Κλεόπα

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca